

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΥΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΙΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΠΗΛΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Εἰς τί ὀφείλεται ἡ χαρακτηρίζουσα ἡμᾶς μυωπία, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα, δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ μυωπία ὑπάρχει καὶ ὅτι ὑπὲρ ποτε ἐπείγει ἡ θεραπεία αὐτῆς. Παρ' ὅσα καὶ ἂν γράφονται κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος προφανὲς εἶναι ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ ἀγνοεῖ ἀπολύτως τὴν σημασίαν αὐτοῦ, ἀποδείξει δὲ τῶν λόγων ἡμῶν θὰ ᾔτο περιττὸν νὰ φέρωμεν μετὰ τὸν παραχῶδῃ τρόπον, καθ' ὃν διεξήχθησαν καθ' ὅλον τὸ Κράτος αἱ δημαρρεσίαι καὶ μετὰ τὰ πενιχρὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπὲρ τῆς δεσποτικῆς ἐκείνης Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας ἐκκλησιῶν.

Ὅταν ἔστω καὶ μία ἡμέρα παρέρχεται, καθ' ἣν τὸ ἐλευθερωθὲν κράτος λησμονεῖ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ὡς πρεσβύτερος ἀδελφὸς καὶ κηδεμὼν ἔχει ἀπέναντι τοῦ πάσχοντος μικροτέρου ἀδελφοῦ, καὶ ὅταν ἐν τῇ θυέλλῃ τῇ ἐκλογικῇ, ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας, πᾶν ἄλλο ἐσκεπτόμεθα ἡμεῖς ἢ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα ταῦτα ὅταν εἰς τὸν τεινόμενον δίσκον τῆς Μακεδονίας δὲν βλέπομεν κατατιθέμενα οὐδὲ τὰ ποσὰ ἐκεῖνα, ἅτινα ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας ἐνὸς δημάρχου ἐδαπάνων γενναιοφρόνως οἱ φίλοι καὶ ὑποστηρικταὶ του, ἀλλὰ εὐτελεῖ τινα δεκάλεπτα, σημαίνοντα ὅτι οἱ προσφέροντες, πλούσιοι ἢ πτωχοί, σπεύδοντες νὰ παρέλθωσι, μετ' ἀδιαφορίας ἐσταμάτησαν, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ φιλανθρωπικῆς τινοῦ ἀγορᾶς ἢ κηδείας ἐνδεοῦς τινος ὅταν βλέπομεν ταῦτα τὰ εὐαπόδεικτα, μακρὰν τοῦ νὰ κατηγορήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὴν εἰκτρὰν ταύτην ἀδιαφορίαν, δικαιούμεθα νὰ ταλαιώσωμεν, νὰ καταρασθῶμεν τοὺς διδασκάλους τοῦ παρλθόντος διὰ τὸ δηλητήριον, δι' οὗ νήπιον τὸν ἐγαλακτοτρόφησαν.

Ἄλλ' οἱ ταλανισμοὶ καὶ αἱ κατάραι δὲν εἶ.αι μέσα θεραπείας καὶ ἐπανορθώσεως. Ἡ θεραπεία καὶ ἡ ἐπανόρθωσις μόνον διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς πικρᾶς ἀληθείας δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν. Ἱεροκήρυκες, διδάσκαλοι, τύπος ἐν ἔχουσιν ἐπείγον καὶ ἀπαραίτητον καθήκον. Νὰ διδάξωσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς Μακεδονίας εἶναι ἀπώλεια πάσης ἐλπίδος, οὐχὶ μόνον ἐθνικῆς ἐπικρατήσεως, ἀλλ' ἔτι πλέον, ἀπώλεια παντὸς μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Καὶ νὰ ἐκλαϊκεύσῃ τὸ εὐνόητον συμπέρασμα, ὅτι ἐὰν ἡ Μακεδονία, ὃ μὴ γένοιτο, κατεκτᾶτο ὑπὸ τῶν ἐπιδρομαίων, οὐδὲ τοὺς δημάρχους θὰ ἐξελέγομεν ἡμεῖς πλέον, οὐδὲ οἰκονομικῶς πνιγόμενοι, θὰ εἴχομεν ἱκανὰ περισσεύματα ὅπως δαπανῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

(Ἰωάν. ιθ'. 7—30).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον λέγοντες. Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν¹. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν². Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι. Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν ὅτι ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον³ πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ. Πόθεν εἰ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀποκριθὲν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος. Ἐμὲ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοὺς. Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνωθεν. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ⁴. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα ὥρα ὥσει ἔκτῃ⁵ καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις. Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν, οἱ δὲ ἐκραύγασαν. Ἄρον ἄρον σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς. Οὐκ ἔχομεν Βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ⁶. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ, Γολγοθᾶ⁷. ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἔγγυς ἦν τῆς πόλεως, ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαιστὶ. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοὺς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ. Γυναῖ ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Ἔτι λέγει τῷ Μαθητῇ. Ἴδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοὺς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε⁸ τὸ πνεῦμα.

Σημειώσεις.

1) Ἀφ' οὗ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι, ἀπεφασίσαν τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ προσήλθον πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ ἐζήτησαν τὴν καταδίκην τοῦ Ἰησοῦ εἰς θάνατον, διότι εἶχον

και τρία έτη πρό της εποχής ταύτης οι 'Ιουδαίοι ύποταχέντες εις τους Ρωμαίους, καταστήσαντας την 'Ιουδαίαν επαρχίαν Ρωμαϊκήν, είχαν στερηθή του δικαιώματος της εις θάνατον καταδίκης και της έκτελέσεως ταύτης, όπερ δικαίωμα όπως εις τας λοιπας επαρχίας και ένταύθα διετήρησαν εις έαυτούς οι Ρωμαίοι. 2) 'Ο Πιλάτος εκ της όλης διαγωγής του 'Ιησού, εύρισκεν έν αύτώ τό έξογον και ύπερίν-θρωνον ακούσας δε ότι ο 'Ιησούς άνεκήρυττεν έαυτόν υιόν του Θεού καταλήφθη υπό φόβου, και ήθέλησε νά εξακριβώσ η τού πράγματος. 3) Πρωτόν, λέγει λατινική έσήμαινεν έν αρχή την σκηνήν του αρχηγού ήτις έτοποθετείτο συνήθως έν τώ μέσω του στρατοπέδου, κατόπιν έσήμαινε την έν ταις επαρχίαις κατοικίαν των έκασταχού Διοικητών. 'Εν 'Ιεροσολύμοις οι διοικηται της 'Ιουδαίας κατοίκουν τό Παλάτιον του 'Ηρώδου, τό επί του όρους Σιών, αλλά κατά τας ήμέρας του Πάσχα μετώκουν επί του φρουρίου 'Αντωνίας, ίνα επαγρυπνώσιν έν τού πλησίον επί του έν τώ ναώ άθροίζομένου πλήθους. 4) Κατά τήν κρατούντα παρά Ρωμαίους καταδίκην έδει ν' ακούσ η αυτός ούτος την κατ' αυτόν απόφασιν, ή δε δική έδει νά διεξαχθή δημοσίη κατά τόν νόμον. 'Ανέρχεται λοιπόν και πάλιν ο Πιλάτος επί τό βήμα, τό όποιον έδέσποζε της δημοσίας όδοϋ, ήτις έκαστείτο Διόστρωτον ίνα απαγγέλ η την απόφασιν 5) Περί μεσημβρίας. 6) 'Ο καταδίκος, ώφειλε νά φέρ η έπ' ώμων τόν σταυρόν αυτού μέχρι του μέρους της έκτελέσεως. 7) Γ ο λ γ ο θ α ς.—Μικρόν εκ βράχου ύψωμα πλησίον του κήπου του 'Ιωσήφ, και πλησίον μιας τών πυλών της πόλεως σημαίνει δε χρονίου τόπον, διά τό σήμα αυτού, ή διά την παρόδοσιν ότι έκεί έτάφη ο 'Αδμ.—8) Ούδεις τών Εύαγγελιστών λέγει την λέξιν άπέθανεν.—Οί πάντες θέλουσι ν' άποδείξωσιν ότι ο θάνατος του Σωτήρος ήτο πράξις έκούσιας, έλευθέρας, άπ' αυτού και μόνον του Σωτήρος έξαρτωμένη.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Τρεις αιώνας, αιώνας διωγμών και βεζάνων, αλλά και πίστεως και άγάπης είχαν διερρεύσει και ο σταυρός τό σύμβολον της σωτηρίας των ανθρώπων, ο βωμός της Μεγάλης έξιλαστηρίου θυσίας του ανθρώπου, κεκρυμμένος έν τή γή δέν είχαν εισέτι άξιώθη της τών πιστών προσκυνήσεως. 'Αλλ' ιδού έν τώ ούρανώ δίστορον φαίνεται τό σημείον του σταυρού, και ο Κωνσταντίνος διά της εύσεβεστέτης μητρός αυτού 'Ελένης, άνασχέπει τό έδφος έν 'Ιερουσαλήμ, και έκεί εις τόν τόπον της καταδίκης, ή σκαπάνη των έργατών άνεύρισκε τους τρεις σταυρούς. 'Η πίστις θαυματουργόσα δεικνύει τόν του Κυρίου σταυρόν, ή 'Ελένη προσκυνεί οι με γιστάνας και οι άρχοντες άτπάζονται μετά φόβου και σεβασμού τό της σατηρίας ήμων όργανον, ο λώς θεάται τόν σταυρόν άνυψούμενον υπό του Πατριάρχου 'Ιεροσολύμων Μακρίου και χιλιάδες στοματών άναφωνόσιν επί τή άνυψώσει τό Κύριε έλέησον. Και ιδού λοιπόν τό όργανον της άτιμώσεως και του θανάτου άποδίνει σκήπτρον ήγεμόνων και μοναρχών, έμβλημα και χαρά των πιστών, φάρος φωτεινός οδηγών τους ναυαγούς της ζωής εις λιμένα άσφαλής και σωτήριον, δύναμις ένισχύουσα τόν πιστόν έν τοις άδύτοις της ζωής.—Ρίψατε έν και μόνον βλέμμα επί τών σταυρόν του Σωτήρος, πάσης ηλικίας άνθρωποι, και ή δικαιοα ήμων φωτισζομένη εκ της ιδέας του καθήκοντος θά ένισχύ η ήμεις έν πάσαις ταις συνθήκαις της ζωής. 'Εκεί επί του σταυρού έλεος και άλήθεια συντητήθησαν, δικαιοσύνη και ειρήνη διηλλάγησαν, ούρανός και γή ειρήνευσαν. Και έκείθεν από του σταυρού, πηγή άκέναντος, ή πηγή της χάριτος δροσίζει πάνσιν ψυχήν και διανοίγει την όδόν της άγάπης και άφοσίωσης, της έθελουσίας και ύποταγής, της αυταπερησίας και έδελφότητος.—'Εκεί επί του σταυρού ο 'Ιησούς, υιός ών του Θεού, έγινετο υιός του ανθρώπου και πάσχει δ.ότι άγαπή, και σώζει διότι θνατούται, και συγχωρεί διότι ύβρίζεται, βλαπίζεται, έμπαίζεται. 'Εκεί τελειοί όλον τό έργον αυτού, πληροί πάσαν προφητείαν και τύπος και ύπογραμμός

γινόμενος τοις πάντι, μεριμνή περί πάντων και περί φίλων και περί έχθρών, και περί μητρός και περί τών θυγατέων 'Ιερουσαλήμ.

Και έκείθεν από του σταυρού άντλεί δύναμιν και ισχύν ο πιστεύων εις τόν έσταυρωμένον 'Ιησούν. Ψυχαι δυστυχείς ψυχαι τεθλιμμένες, έν ταις στιγμαίς της άπογνώσεως ήμων, πλησιάζετε τώ σταυρώ, ένγκαλίσασθε αυτόν, έχετε αυτόν πρό των όφθαλμών ήμων πάντοτε, και ή δυστυχία θά είαι άνεκτή εις ήμεις, τά δεινά ήμων θά προσλάβωσι γλυκύτητα τινα, διότι θά συνασθίνησθε ήμεις αυτού; προσμοιάζοντες επί μάλλον τώ Θεώ, όστις ήθέλησεν έκεί επί του σταυρού νά πρωτηλώ η τας άσθενείας ήμων, ίνα έξαγνήσ η ταύτας διά τού έχράντου αυτού αίματος, και εξαλείψ η τό βάρος αυτών καθιστών εις ήμεις εύχερή την άνοχήν αυτών... Συνειδότες έαυτούς; άσθενείς ή κατεστραμμένους, τετραμένους ή άπέλοντας, έστερημένους τών αγαθών, των συγγενών, των φίλων, προδεδωμένους ή συκοφαντούμενους, διωκομένους, ύπ' άγώμωνων, την άχαριστίαν δεχόμενους, πειραζόμενους, στέρετε την δάνοισιν ήμων πρός τόν Σταυρόν, ίδετε έκεί τας πληγας ήμων τούτας πάσας έν τή άγνή και άσπίλω κερδίη του θείου θύματος, έννοήσατε ότι ταύτα πάντα διδωνται ήμιν σταυρός δοιμσίας, και ότι ο σταυρός έκείνος του Σωτήρος εύλογεί τάς τας και καθιστά γονίμους εις θερισμόν άφρόνου άρετής και τελειότητος.

Και βλέποντες τόν σταυρόν άς συλλογίζώμεθα πάντοτε τό μέγεθος της τελειότητος επ' αυτού θυσίας, και τό μέγεθος της άκαρίας, πρός διόρθωσιν της όπριξς ή θυσία έκείνη έπετελέσθη, και άς φεύγωμεν την άκαρίαν, και άς προσκολλώμεθα επί μάλλον και μάλλον εις έκείνον, όστις παρέδωκεν εις ήμεις τόν σταυρόν κλημνα, δι' της έκαστος ήμων όφείλει ν' άνέλθ η εις ούρανούς. Και άσπαζόμενοι αυτόν σήμεραν προκείμενον έν μέσω της 'Εκκλησίας άς άρυσθώμεν άπ' αυτού την θείαν χάριν και δύναμιν, αίτινες θά καταστήσωσιν ήμεις νομίμως; άθλουήτας νικητάς, και θά προσπορίσωσιν ήμιν τόν φοίνικα της άλλης ζωής και είσοδον εις την Βασιλείαν των Ούρανών. 'Ο Σταυρός άς βρύν η πάντοτε επί των ώμων ήμων, και ο σταυρός έστω ήμιν ή τελευταία ήμων πράξις έν τή παρούση ζωή, και σημείον άναχωρήσεως ήμων έν τή άλλη ζωή τή αιώνια.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

18

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩΤΗΣ

'Η δουλεία, στρίγγα με όφθαλμούς μελανοκινίνους, πυρκαϊών έκπέποντας άχόρταγον, με τό σκελετώδες σμά της, δυσωδίαν άποπνέον μολύνουσιν τό πών, με τό κατάθηρα αλλά σιδηρά δάκτυλά της; είχε πνίξη έν τή 'Ελλάδι πάναν ήπερτέραν ζωήν (1453—1821). 'Η ψυχή του 'Εθνους ή φιλόσοφος έκαπνίσθη, έβόηθησαν αι λαμπεδόνες του πνεύματος, άνεμος λιθινός, δεινός πνέων, έμάργε τας περι τό ύψηλόν και τό καλόν μέλλας, σφυγάδες έντρομοι έγένοντο αι χάρμεις, περί τόν βωμόν των Μουσών όσμα ύψηλότουν πλέον δέν έψάλλετο.

'Αλλά τό ακατάβλητον γρόνημα, άλλ' ή άνδρεία ψυχή, και τό γενναίον και εις τόδε τρομερώτατον άόκη κινδύνου, και τό θανάτου και των μαρτυρίων ή καταφρόνησις δέν συναπείδανον μετά της 'Ελευθερίας. 'Από τόν πόργον του μπύ της Μάνης ή των Σουλιωτών άρχηγών μέχρι της διά ράπης κεκαλυμμένης καλδής του ποιμόνος, από των πατριαρχίων μέχρι της ταπεινής σκήτης του μοναχού 'Αγία Τράπεζα είχαν ιδρυθή, έφ' ης ιερά μυσταγωγία έτελείτο ύπέρ της ιδρύσεως κράτους 'Ελληνικού, έλευθέρου ήπερηγόρου.

'Ανευ παιδείας σοφής, άνευ κηρύγματος ήπερβόλου θεοσκευετικού, τά παραγγέλματα των γονέων τά άγια έν όσφύ των ή δε άπένθησκον και των ιερών των άρελών τας σεμνάς προτροπάς άδαμάντινα έν τή ψυχή χαρασσόντες, έστάθησαν περίσμονοι επί τό άκλόγητον βάθρον

της ιστορίας ποιμένες οι πλείστοι, άρόται, έργάται, χωρίδιον τίνα εύτελές, κειμένων έν μέσω άδάτων χαράδρων ή κοιλάδων άγνώστων.

Πέραν του ύπερψήλου Κόρακος, όπου άπλώνονται οι τελευταίοι πρός δυσμάς κλάδοι του πολυκορμού Τρυφρηστού, έν μέσω της τραχείας Εύρυταρίας, παρά τό Καραϊγίοι, κείται τό άσημον χωρίδιον 'Αγιος 'Ανδρέας.

'Εδω (1750) έγεννήθη ο ήρωας μας.

Νίος, εύθμοος, ζωηρός, καλλιπαίρι άτρεμντον (μπούρας) καθούμενος υπό τας συνηλικιωτών, ύψηλός, ταχύπονος, με στρογγύλον πρόσωπον, με ούλην κόμην, με λάμποντας εκ τοσημοσύνης και είαισθησίας όφθαλμούς, μορφή Ρήγα του Βελεστινλή, ο 'Αθανάσιος Φουρλιδας, ότε ο λεπτός, ο λεβέντικος μύσταξ έκάρησε τό πρόσωπόν του, άπήλθεν εις Μολδαβίαν. Φαιδρός άπήλθεν. άν και πληγήν έφερε βαθείαν εις την ψυχρήν τ υ, ως φαίνεται. Τόδεμα από των όμμάτων άγνωστον τίος 'Ελένης πιθανότατα όνομαζομένης, είχε άνοξη έχάρδιον τραύμα, τό όποιον δέν έκλεισε μέχρι της ήμέρας της ύψηλης τραγωδίας του Σκουλιριου και είχε ιερώτατον τόν παράδοξον—διά τό άόνησθαι—όρον άπ' την 'Αγίαν 'Ελένην.

'Ο φιλόπονος και τοήμων, ο από κοινού τ ο υ φ ε κ τ σ η τ ο υ φ ε κ τ σ η μ π α σ ι ε τ ό ήγεμόνος γενόμενος, ο όφρον και δραστήριος ο από άλλόν έργάτον εις εύπορίαν προελθών σημαντικήν, εις τό πολεμιστήριον του 'Υψηλάντου σάλπισμα, ως ο Κασσαντώνης όρμα επί των 'Αγρόφων, όπως άπεψήθησε, ως άετός άκατάσχετος, και όλη ή λένετριά της Ρούμελης έγράφη ότι νεοβαλή μετέλασε τό έτη έαυτού τό έδδομήκοστα. Τό χρήμα αυτού εις όπλα και έφόδια άλλα πολλήν μετέβαλε, τόδε άρότος, ός έκκαλλίεργη, τά βαρέα πατήματα των Τούρκων ήράνισαν, άλλα χαιρεί διά ταύτα ή ψυχή του ή γενναία ή άποφρόσιτος φιλοπατρία του.

Και Ρουμελιώτας και Πελοποννησίους και θρήκας και ρηιώτας περί έαυτόν συγκεντρώνει ο άρχικός, άμύνεται νικηφόρος έν Γαλατζί ο έμπειρος μαχητής, και διά στρατηγήματος θαναστοδ όφεί τοις στρατιώταις του ο στρατηγός ο γρόνιμος.

Κατανοήσας ότι άποσβέννυται έν ταις 'Υγεμονίαις ο άγών ο 'Ελληνικός, έκρινεν ότι έπρεπε πλέον νά άγωνισθή ύπέρ της τιμής ο πολεμιστής.

'Υψως τό Σκουλίρι, εύτελές χωρίον της Δακίας εις βωμόν ήπερηγόρου ήπερηγανίας άνδρικης. Και συμβουλευόμενος υπό Ρώσων στρατηγών νά ύποχωρήσ η διαβαίτων τόν Προθρον και δυνάμεις, δέν έφηνεν ο άπείρητος. Ότε των 'Οσμανιδών αι επί όκτώ ώρας έφοδοι κατέπληξαν αυτόν, ότε των Ρώσων στρατιωτών εκ της αντίπεραν όχθης του ποταμού αι έπινσημαί παρίεσαν. 'Αμετάκλητος έν τή γνώμη αυτού, με τόδε όλίγους πλέον συμπολεμιστάς του, ώρμησεν εις μαιωμένην έφοδον και έπαισε γιγάντιος.

Χαίρε, ήρωική Καρπενησιώτη! δικαίως ήως έκρίθης υπό των άνδρειωτάτων, των 'Ελλήνων της ίπαναστασίας πάντων, αλλά μά την 'Αγίαν 'Ελένην ήγένοτο της πατρίδος τιμή και όνταμα.

Η ΤΙΜΗ ΤΙΜΗΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙ

Είς τινα θέατρα των 'Αθηνών, τά όποια και αυτά διεκδικούσι τόν τίτλον Σχολεία του Λαού διδάσκονται άνιότε έργα προσπαθόντα μετά πολλής εύγλωττίας ν' άποδείξωσιν ότι ή τιμή έχει τιμήν, τουλάχιστον όσην έχει ή εύσυνειδησία άν όχι των συγγραφέων των, ανθρώπων ζένων πρός τά ήθη ή μών, βεβαίως όμως των μεταφραστών αυτών και των διευθυντών των έν λόγφ θεάτρων.

Και άλλοτε ήλέγξαμεν και ούδέποτε θά παύσωμεν έφιστώντες την προσοχήν επί των νοσηρών τούτων διδαγμάτων, μέχρι της εξεύρεσεως των καταλλήλων θεραπευτικών μέσων. Πρός τό παρόν έκφράζομεν μόνον την άπορίαν μας πώς δέν βλέπομεν νά εξεγείρωνται κατ' αυτών, έστω και μεμονωμένοι τινες άντιδράσεις, ύπ' εκείνων άκριβώς, όστινες διά του βίου και των έργων παρέχουσιν έαυτούς παραδείγματα εις τους πολλούς, άξια άληθώς μιμήσεως και τιμής.

Πώς δηλαδή νά μη παραξενευθώμεν, όταν άκούωμεν, ότι ο δεινός, ο άλλωτε παραδειγματικός οικογενειάρχης, μεταβαίνων εις τας τοιαύτας παραστάσεις, οικογενειακώς μάλιστα, χειροκροτεί την επί σκηνής έκτυλισσομένην έσχάτην κακοήθειαν, και πώς νά μη ένθυμηθώμεν ότι ο αυτός ούτος, άποτελών μέρος ενός άλλου άκροατηρίου, χειροκροτεί μετ' έν-

θουσιασμού την έτυμηγορίαν των έν 'Αθήναις ένόρκων, ότε πρό μηνών κατεδίκασεν ένα ουτιδανόν και ύψωνεν εις περιώπην νόμου τό έθνικόν λαϊκόν ρητόν α ή τιμή τιμήν δέν έχει;

Και δέν ήτο δυνατόν νά γίνη άλλως. Είς χώραν όπου ή συγγενική στοργή είναι θεία χάριτι άκόμη τόσον μεγάλην, ώστε ο άδελφός θεωρεί καθήκόν του νά έργάζεται, νά ζενιτεύεται, νά στερήται και νά κακοπαθή μέχρις ού άποκαταστήσ η όλας τας άδελφάς του και τότε μόνον νά σκεφθή και αυτός περί της ιδιότητος του άποκαταστάσεως, εις την χώραν ταύτην δέν δύναται νά τύχη συγγνώμης, έστις τολμήσ η με ψευδείς όρκους και ύποσχέσεις νά πλανήσ η άδύνατον πλάσμα και έπειτα έγκαταλείψ η αυτό, και τρέχ η νά ζητή άλλο θύμα. Διά της ψήφου των και τότε και άλλοτε οι ένόρκοι, άνδρες άνεπτυγμένοι, άνδρες οικοκυραίοι, έδειξαν ότι ή 'Ελληνική κοινωνία ήξέυρει τί μέγας θησαυρός είναι ή άγνότης του είκου και ή άγνότης των ήθων αυτης, και ότι έχει την θέλησιν νά διατηρήσ η αυτήν όποιαν παρά των πατέρων και προγόνων παρέλαβον.

'Αλλά πώς αυτοί ούτοι οι άνεπτυγμένοι και κόσμιοι οικογενειάρχαι δέν έννοούσιν ότι άκυρούσιν αυτόχρημα την τιμώσαν αυτούς άπόφασιν έκείνην, όχι μόνον παριστάμενοι, αλλά και χειροκροτούντες έργα, εις τά όποια αυτή αυτη ή τιμή την όποιαν τότε εξέδίκησαν, εκμηδενίζεται και γελωτοποιείται και καταπατείται κατά τρόπον παραδειγματίζοντα μέν έπίσης, αλλά μόνον εις τό κακόν;

'Ο 'Ηρόδοτος διηγείται ότι αι θυγατέρες του δήμου των Λυδών παρεδίδοντο εις τους τυχόντας πάζαι, συλλέγουσαι έαυταίς προίκας, και έποιούν τούτο μέχρις ού ύπανδρευθώσιν. 'Αλλ' ο 'Αθηναίος νομοθέτης όρισε θάνατον κατ' αυτού καταςτρέφοντος την ήσυχίαν και ευδαιμονίαν του οίκου, και ο Σπαρτιάτης νομοθέτης έθηκεν αυτόν έντελώς έξω παντός νόμου, διά τούτο και τόσον άγνωστον ήτο τό κακόν τούτο έν τή μεγαλόφρονι Σπάρτ η, ώστε αναφέρεται τό έξής ανέκδοτον:

Σπαρτιάτης τις διαβεβαίον ποτέ ζένον, λέγων ότι ούδεις γίνεσ η έν Σπάρτ η άρπαξ της οικογενειακής τιμής. 'Εκείος δέ τόν ήρώσαν, άλλ' άν τυχόν γίνη; τότε άπάντησεν ο Σπαρτιάτης, δίδει εις άποζημίωσιν ένα ταύρον, τόσον μέγαν, ώστε από τό Ταύγετον νά φθάη μέχρι του Εύρώτα και πίν η ύδωρ. 'Αλλά πώς ήμπορεί νά γίνη τόσος ταύρος, ήρώτησεν ο ζένιος. Και πώς ήμπορεί, άπάντησε και ο άλλος, νά γίνη τοιούτος άνδρας έν Σπάρτ η; Και τότε άς εξέτασθ η. ποιον έθνος διέπραξε μεγαλύτερα εις τόν κόσμον καταρνώματα, ποιον έγινεν άθανάτων, ποιον έσώθη μέχρι σήμεραν, τό Λυδικόν, του όποιου αι κόραι έπωλούντο διά νά κάμουν, ως έλεγον, την προίκα των, μέχρις ού ήθελον ύπανδρευθ η, ή τό 'Ελληνικόν έν τώ όποίφ ή άγνότης του βίου και των ήθων και διά των νόμων και διά της των πολιτών άρετής έτηρείτο, ως κόρη όφθαλμού;

Την άγνότητα ταύτην την όποιαν ούτως έτήρησαν και έκληροδότησαν εις ήμεις οι άείμνηστοι πρόγονοι ήμων άπό γενεάς εις γενεάν μέχρι σήμεραν, και την όποιαν διά της δεξιάς της σκέπει και φρουρεί ή άγία ήμων θεοσκεία, την άγνότητα ταύτην χάριν της όποιας εις τόσας θυσίας ύποβάλλοντα παρ' ήμιν οι γονείς, και οι άδελφοί και λοιποί συγγενείς, ταύτην διδάσκονταί σήμεραν οι νέοι διά των έν τοις θεάτροις έπιδοκιμασιών των πατέρων των νά άρπάζουν και καταπατούν και κατασπιλώνουν. Και τους άρπαγας μέν τούτους και ή ψήφος των ένόρκων και ή κοινή γνώμη έθηκαν έκτός του νόμου, και άπεφάσαν, ότι τούτους άπαράλλακτα όπως τους λυσσώντας κύνας, ήμπορεί

νὰ φονεύη ἀτιμωρητὴ, ὅστις ἔχει καρδινὰδελφικὴν, ὅστις ἔχει αἰσθημα τιμῆς.

Ἀλλὰ τοὺς διδασκάλους τῆς πρὸς τὴν τιμὴν περιφρονήσεως, διὰ τί νὰ τοὺς θεωρῶμεν τόσον ἀβλαβεῖς, ὥστε ὅχι μόνον νὰ μὴ τοὺς τιμωρῶμεν ἡμεῖς μὲν δι' ἐντόνου ἀποδοκιμασίας, οἱ δὲ νόμοι διὰ θετικωτέρων ποινῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς συντρέχωμεν εἰς τὸ ἔργον των, ἐνίοτε δὲ νὰ ἐπιδοκιμάζωμεν καὶ τὰ διδάγματα των;

Ἔθνος τὸ ὁποῖον ὅπως ἡμεῖς τιμᾷ καὶ σέβεται τὰ πάτρια ἦθη καὶ ἔθιμα, τὸ ὁποῖον δὲν θεωρεῖ λέξεις κενὰς ἐννοίας τὴν ἀγνότητα τῶν ἠθῶν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν, ἀλλὰ κρίνει ἐξίους θανάτου τοὺς προσβάλλοντας αὐτὴν, ἔθνος κοῦτον βεβαίως εἶναι προωρισμένον νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ καὶ πάλιν ἐν τῇ κόσμῳ. Ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην κατ' αὐτοῦ προδοσίαν πράττουσιν οἱ συντελοῦντες δι' οἰουδήποτε τρόπου, ἔστω καὶ διὰ τῆς ἀπλῆς ἐν μιᾷ παραστάσει παρου-

σίας ὅπως ἐλαττώσωσι καὶ υποσκάψωσι τὰς τοιαύτας τῆς τιμῆς βάσεις καὶ θεμέλια.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κυρίου Ι. Κ. Βενιζοῦ. Ἐρχίσμεν νὰς ἀποστολὰς εἰς Ἑλ Βίσταν καὶ Βιβέχ. Εὐχαριστοῦμεν Μ.Β.Μ. Πόρτ' Ἀρθούρ. Εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν ὑπάρχουσι καὶ 6 σειραὶ Β' ἔτους.—Κ. Σ. Τ. (...) Ὡς γίνῃ εὐχαρίστως. Μ.Β. Πύργον. Ἐνεκα τοῦ θέρους δὲν ἐγένετο συνεδρίασις. Προσεχῶς. Α.Μ. Κωνσταντῶσαν Φιλ. Δ. Καστελαμάρε. Μ.Ε. Στ. (...) Ἀπεστάλησαν. Ἀρ. Σ. Π. Ἀλεξάνδρεϊαν. Ἐλπίζομεν λίαν προσεχῶς νὰ γίνεταί κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἡ διανομή, ὥστε πάντες θὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι. Βασ. Τ. Ἀνδρίτσαινα. Τὸ γνωρίζομεν καὶ τὸ ἐπιθυμοῦμεν ἀλλὰ τὰ μέσα ἡμῶν δὲν τὸ ἐπιτρέπουσιν ἀκόμη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΕΝΑΓΑΓΕΙΟΝ

ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΒΛ. ΣΚΟΡΔΕΛΗ

Ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀρ. 43

Πλὴν τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων διδάσκεται ἡ γαλλικὴ γλῶσσα εἰς ὅλας τὰς τάξεις κατ' ἐκάστην καὶ ἡ γαλλικὴ συνομιλία εἰς τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς μαθητρίδας.

Ἀγγλικά καὶ Γερμανικά κατὰ προαίρεσιν. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς ὅλα τὰ Καλλιτεχνικά μαθήματα.

Κοπτικὴ καὶ Ραπτικὴ συστηματικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ ἐιδικῆς διδασκαλίας μορφωθείσης ἐν Ἑλβετίᾳ.

Γυμναστικὴ καὶ παιδιὰ ἐν εὐρυχώρῳ καὶ εὐηλίῳ κήπῳ.

Διὰ δὲ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ τύχωσιν ἀνωτέρων σπουδῶν σχηματίζεται ἰδιαιτέρα τάξις Γυμνασίου.

ΝΕΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ

LUMIERE

Τὸ παγκοσμίον φήμης ἐργοστάσιον φωτογραφικῶν πλακῶν Lumiere et fils κατεσκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας μὲ ἐτικέταν χρώματος λιλά, τριπλασίας ταχύτητος τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει μὲ ἐτικέταν κυανῇ, καταλλήλους δι' instantanés ἐν τῷ τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνωτέρου ἐργοστασίου, ἔχομεν παρακαταθήκην ὅλων τῶν μεγεθῶν καὶ τοῦ χάρτου, προσφάτου ἀποστολῆς πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης καταναλώσεως. Αἱ παραγγέλαι τῶν Ἐπαρχιῶν ἐκτελοῦνται τάχιστα.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΑΠΤΑΙΡΗ ΑΤΜΟΠΛΟΤΗΤΑ ΚΕΛΙΒΙΕ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐκάστην Τετάρτην 10 π. μ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθείαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκάστην Κυριακὴν 3 π. μ.

Τὴν εἰς βραβευθεῖσαν ΚΟΛΩΝΙΑΝ ΣΥΓΡΑΚΟΥ

Εὐρίσκετε εἰς τὰ μυροπωλεῖα τῆς ὁδῆς Σταδίου (Ἀρσάκειον) καὶ Ὀφθαλμιατρείου 10.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκων καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελῆς ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστάσει καὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρᾳ δέ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1) 2) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην. τοῦλάχιστον
2	» » » 1 ἔτους »
2	1) 2) » » » 2 ἐτῶν »
3	» » » 4 » »
5	» » » 5 » »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὄνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Λεξικά καὶ ξεναὶ γλῶσσαι

Πλήρης Πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν	
ὑπὸ Ἀ. Ν. Γιάνναρη.....	11.
Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν	
Ρ. Α. Ρουσσοπούλου.....	13.
Γερμανικὴ μέθοδος	
Otto-Σακελλαρίου.....	5.50
Κλείς τῆς Γερμαν. μεθόδου	
Otto-Σακελλαρίου.....	1.50
Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι	
ὑπὸ Α. Μαναρὰκη.....	2.

ΛΙΘΟΝΗΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ν. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑΙΝΙΑΙ

παντός χρώματος καὶ πλάτους ἐκ μετὰ τῆς μονόχροοι καὶ πολύχροοι.

Ἀθῆναι ὁδ. Φιλελλήνων 3

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΣΑΧ

ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

Βελίτζαι, κιβ. z, καπελοθήκαι, χαρτοφυλάκια, χρυσ. οφυλάκια Ἀθῆναι Βουλῆς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΔΕΛ ΞΕΝΑΚΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Γλυκύσματα κοχλιαρίου, κομφέτα ζαχαρωτά, λουκουμια παντός εἶδους.

Σμύρνη. Σακερτζίδικα

Β. Ν. Ρούτσου :

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

(Σύστημα Gabelsberger-Mindler)
Ἐκδοσις Β'. Τμήτ. 3. Πωλεῖται μόνον παρὰ τῷ γραφεῖ τοῦ Δελτίου τῆς Β.ομ. καὶ Ἐμπ. Ἀκαδημίας, ἐν Ἀθῆναις πλατεῖα Κάνιγγος.